

בש"פ 4937/16 - פלונית, פלונית, פלונית נגד פלוני, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 4937/16 - א'

בש"פ 5037/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך

לפני:

1. פלונית

המבקשות:

2. פלונית

3. פלונית

נ ג ד

1. פלוני

המשיבים:

2. מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי שתי בקשות להארכת מועד להגשת עתירה לדין נוסף בפסק דין של בית משפט זה בע"פ 1706/15 מיום 7.6.2016, אשר עניינו גובה תקרת הפיצויים לפי סעיף 77 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בקשה אחת הוגשה בידי בנותיה של נפגעת העבירה (בש"פ 4937/16). בנותיה של נפגעת העבירה מיוצגות על ידי האגף לסיוע משפטי במשרד המשפטים, ובבקשה צוין כי מינוי ליוצגן בעתירה נמסר לבאת-כוחן ביום 16.6.2016, וכי ארכה - עד ליום 21.7.2016 - דרושה גם נוכח מורכבות הסוגיות שעל הפרק. בקשה שניה הוגשה על ידי מדינת ישראל (בש"פ 5037/16), אשר ביקשה ארכה עד ליום 7.7.2016, וזאת על מנת לקבל החלטה האם להגיש עתירה ונוכח מורכבות הדברים. היום, 29.6.2016, הודיעה המדינה כי הוחלט על ידה להגיש עתירה (בכפוף למתן ארכה).

מטבע הדברים ניתנה הסכמה של בנותיה של נפגעת העבירה ושל המדינה לבקשות ההדדיות, והתבקשה עמדת המשיב 1. המשיב 1 הודיע כי מטעמים קולגיאליים הוא מסכים למתן ארכה של חמישה-עשר ימים (כלומר עד ליום 7.7.2016) "ובלבד שאם תשתנה ההחלטה שנקבעה בערעור ... אזי השינוי לא יחול על המשיב".

2. הסכמתו המותנית של המשיב 1 לאו הסכמה היא שהרי לא ניתן להורות כמבוקשו - כי ההכרעה אשר תינתן בהליך לא תחול עליו כצד לו.

מכל מקום, וגם אם עמדת המשיב 1 כמוה כהתנגדות לבקשה, סבורני כי יש מקום ליתן למבקשות (בנות נפגעת העבירה והמדינה) ארכה קצרה להגשת העתירות. בהקשר זה נתתי משקל לכך שהבקשות הוגשו טרם שהמועד להגשת העתירות חלף, וממילא טרם שהתגבשה הסתמכותו של המשיב 1 על כל שלא תוגש עתירה לדין נוסף, והמשיב 1 אכן לא העלה נימוק התנגדות ממשי לקבלת הבקשות. עוד נתתי משקל לכך שההליך מעורר שאלות לא פשוטות (פסק הדין ניתן ברוב דעות) ולכך שנדרשה מעורבותם של גורמים שונים לשם קבלת החלטה על הגשת העתירות.

עם זאת לעניין משך הארכה יש ליתן משקל לפרק הזמן הקצר הקבוע בדין להגשת עתירה לדין נוסף ולגישה הקפדנית והמצמצמת הנוהגת בכגון דא.

לאחר איזון בין כל השיקולים הצריכים לעניין בקשתה של מדינת ישראל (בש"פ 5037/16) מתקבלת וניתנת לה ארכה להגשת העתירה עד ליום 7.7.2016; ובקשת בנותיה של נפגעת העבירה (בש"פ 4937/16) מתקבלת בחלקה כך שניתנת להן ארכה להגשת העתירה עד ליום 14.7.2016.

הארכה תצוין בפתח ההליכים שיוגשו והחלטתי תצורף כנספח.

ניתנה היום, כ"ג בסיון התשע"ו (29.6.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת